

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ ชุด "แหล่งที่มาของความทุกข์"

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED

"AFFLICTION"

เลขานี้.....
เลขหนังสือ..... 71478
วันเดือนปี..... - 9 พ.ค. 2550

b. 1131 111
.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ ชุด “แหล่งที่มาของความทุกข์”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “AFFLICTION”

นางสาวสุนทรีย์ คงศักดิ์ประเสริฐ

Miss SUNTHAREE KONGSAKPRASERT

ภาควิชาศิลปะทัศนศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกรรศึกษาดอหมลัถศูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่.....
(อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์)

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่ 5 12.0. 49
(อาจารย์รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพเชิงศิลปะเทคนิคการตัดปะเรื่อง “แหล่งที่มาของความทุกข์” FINE ART PHOTOGRAPHY BY PHOTOGRAPH COLLAGE TECHNIQUE TITLED “AFFLICTION”
ชื่อ	นางสาวสุนทรีย์ คงศักดิ์ประเสริฐ
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์

บทคัดย่อ

งานภาพถ่ายเชิงศิลปะในหัวข้อ “แหล่งที่มาของความทุกข์” ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากบรรยากาศรอบๆ ตัวของข้าพเจ้า ทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกได้ว่าคนทุกคนล้วนมีความทุกข์ ความทุกข์นั้น อาจเกิดขึ้นคนละเวลา มีมากมีน้อยไม่เท่ากัน แต่รอบข้างของข้าพเจ้า หรือ ไม่ว่าจะเป็นตัวของข้าพเจ้าเอง คนรู้จักคนพุดถึงเรื่องราวความทุกข์ใจของแต่ละคนให้ข้าพเจ้าได้ยินได้ฟัง ข้าพเจ้าได้เลือกที่ เรนเกี่ยวกับความทุกข์ที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสและรับรู้บ่อยครั้งจนทำให้รู้สึกเหมือนความทุกข์เหล่านั้นเป็นเหมือนส่วนหนึ่งของข้าพเจ้าไปแล้ว

ในด้านการทำ เ่น ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิคการตัดปะ (Collage) เพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าศึกษาเกี่ยวกับการตัดปะด้วยภาพถ่าย และได้ค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปิน David Hockney ซึ่งเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในการทำภาพถ่ายตัดปะ ผลงานของศิลปินท่านนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นแนวทาง และเทคนิคการทำภาพถ่ายตัดปะอีกหลายแบบนอกเหนือจาก เช่นการตัดปะภาพถ่ายบุคคล สิ่งของ สถานที่ การใช้มุมมองแบบสามมิติ และอีกหลายแบบ ซึ่งทำให้ David Hockney กลายเป็นศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ และผลงานภาพถ่ายตัดปะของเขายังเป็นแนวทางในการทำงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำเล่มนี้ขึ้นได้ การถ่ายเอกสารเชิงศิลป์เรื่อง “แหล่งที่มาของความทุกข์” ในครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเนื่องจากบุคคลรอบข้าง ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และคนในครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยเป็นกำลังใจเวลาทำงาน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์ ที่คอยให้คำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือ ทั้งในด้านการทำงาน และด้านข้อมูลต่างๆ อาจารย์กิตติอมรพัฒน์กุล ที่ให้คำปรึกษา และอาจารย์ทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะ ขอขอบขอบคุณเพื่อนๆ และรุ่นพี่ทุกคนที่คอยช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญ (ต่อ)	ง
บทที่	
1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	2
1.3 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้	2
1.4 ขอบเขตของงาน	2
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
2 เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน	
2.1 ประวัติการเริ่มต้นของภาพตัดปะ ศิลปิน และยุคสมัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1.1 ยุค Cubism และที่มาของการทำภาพตัดปะแบบ Collage	4
2.2 การแบ่งประเภทของ Collage	9
2.2.1 การแบ่งประเภทของภาพตัดปะตามวัสดุที่ใช้	9
2.2.2 การแบ่งประเภทของภาพตัดปะตามการจัดวางภาพ	10
2.3 ศิลปินที่มีผลงานเกี่ยวข้องกับศิลปะปะแบบภาพตัดปะ	14
2.3.1 ศิลปิน David Hockney	14
2.3.2 ศิลปิน Thomas Kellner	27
3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน	
3.1 แนวความคิดและภาพร่าง	30
3.2 แนวความคิดและแบบร่างของแต่ละชิ้นงาน	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		
3.2.1	Affliction of Isolation.....	31
3.2.2	Affliction of Immortality.....	32
3.2.3	Affliction of Uni-gender.....	33
3.2.4	Affliction of Restriction.....	34
3.3	การทดลองถ่ายและจัดวาง.....	35
3.3.1	สิ่งที่ได้จากการทดลอง.....	35
3.4	การทำงานจริง.....	36
3.4.1	ขั้นตอนในการเตรียมงาน.....	36
3.4.2	ขั้นตอนในการถ่ายภาพตัดปะ.....	36
3.5	ขั้นตอนการทำงานโดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS2.....	36
4.	ผลงานจริง.....	43
4.1	ภาพผลงานสำเร็จ.....	43
5.	สรุปและเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....		50
ประวัติผู้แต่ง.....		51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มา

ข้าพเจ้าเริ่มรู้จักการตัดปะภาพถ่ายเมื่อไม่กี่ปีก่อนจากการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการถ่ายภาพทางอินเทอร์เน็ต ข้าพเจ้าได้เห็นผลงานของศิลปินชื่อ Thomas Kellner ซึ่งผลงานของเขาส่วนใหญ่เป็นภาพตัด แต่ที่ข้าพเจ้าสนใจคือ ผลงานของเขาอยู่บน Contact sheet ซึ่งแต่ละรูปใน Contact sheet เป็นส่วนเล็กๆของดึก ซึ่งทุกภาพมาต่อกันเป็นภาพดึกที่สมบูรณ์ ในแต่ละผลงานมีการเพิ่มเติมลูกเล่นต่างๆให้กับดึกที่ถูกถ่าย เช่นการทำให้ดึกมีรูปร่างแปลกจากความจริง ฉันจึงคิดว่า การถ่ายภาพไม่จำเป็นต้องถ่ายออกมาให้เหมือนอย่างที่ตาเห็นก็ได้ เราสามารถสร้างสรรค์ผลงานภาพถ่ายให้แปลกออกไปได้เหมือนกันเราสามารถวาดภาพอะไรก็ได้ขึ้นมา

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการตัดปะด้วยภาพถ่ายต่อ และได้ค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปิน David Hockney ซึ่งเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงในการทำภาพถ่ายตัดปะ ผลงานของศิลปินท่านนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นแนวทางและเทคนิคการทำภาพตัดปะอีกหลายแบบนอกเหนือจากแบบของศิลปิน Thomas Kellner เช่นการตัดปะภาพถ่ายบุคคล สิ่งของ สถานที่ การใช้มุมมองแบบสามมิติ และอีกหลายๆแบบ ซึ่งทำให้ David Hockney กลายเป็นศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ และผลงานภาพถ่ายตัดปะของเขายังเป็นแนวทางในการทำงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาศิลปะประเภทภาพตัดปะ ตั้งแต่ที่มา ยุคที่เกิดขึ้น ประเภทของภาพตัดปะ
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการตัดปะภาพด้วยภาพถ่าย และเรียนรู้การทำภาพตัดปะ และเทคนิคต่างๆที่สามารถทำได้ในภาพตัดปะ
3. เพื่อศึกษาการถ่ายภาพเชิงศิลป์ กระบวนการ และขั้นตอนในการทำงาน
4. เพื่อศึกษาเรื่องราวของศิลปิน David Hockney ผู้เป็นแรงบันดาลใจในการทำภาพถ่ายตัดปะ

1.3 ทฤษฎีหรือแนวความคิดที่ใช้

การทำงานครั้งนี้ เกิดขึ้นจากความที่ข้าพเจ้าต้องการพัฒนามุมมองในเรื่องของการทำงานประเภทภาพตัดปะ และเทคนิคแบบต่างๆที่สามารถทำได้ในภาพแบบ Collage อยากรู้ในงานมีการตัดปะสิ่งของและบุคคล รวมในภาพเดียวกัน จึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่างๆเกี่ยวกับภาพตัดปะ และสิ่งกีดขวางต่างๆของศิลปิน และทวนเวียนของงาน โดยสืบงานออกมาจากแนวความคิดหลักคือ กลุ่มบุคคลที่มีตัวตนทุกซ์ ต้องเผชิญกับความทุกข์ที่แตกต่างกันไป เป็นทั้งความทุกข์ที่ประสบกับตนเองและเห็นได้ทั่วไป

1.4 ขอบเขตของงาน

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ ประเภทดิจิทัล ถ่ายด้วยกล้อง Digital SLR Eos350D ความละเอียดสูงสุด และใช้เทคนิคภาพตัดปะบนคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS2 ช่วยเหลือในการทำงาน จัดภาพแบบ Digital Print จำนวน 4 ภาพ โดยแต่ละภาพจะมีขนาด 20 นิ้ว คูณ 24 นิ้ว

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับภาพตัดปะ ตั้งแต่ยุคสมัยที่มีการเริ่มต้น ศิลปินที่เกี่ยวข้อง และความเคลื่อนไหวของศิลปะประเภทภาพตัดปะ ไปจนถึงยุคศิลปะต่อไปที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาศิลปินที่ทำภาพตัดปะ David Hockney และแนวทางในการทำงานของศิลปิน
3. รวบรวมความคิด และหาความเป็นไปได้ในการทำงาน
4. รวบรวมภาพที่ควรกราดถ่าย กำหนดรูปแบบและ โทนสีที่ต้องการ ให้ภาพแต่ละภาพเป็น
5. ทดลองถ่ายภาพและตัดปะบนคอมพิวเตอร์ด้วยรูปตัวอย่าง ตามภาพร่างแนวทางที่คิดไว้ มีการทดลองลักษณะ และรูปแบบต่างๆในการทำภาพตัดปะเพื่อที่จะสามารถนำมาใช้กับผลงานจริงได้
6. ถ่ายงานจริง ตามแบบที่กำหนดไว้ และทำงานตัดปะภาพบนคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS2
7. อัปเดตภาพสำเร็จ และเข้ากรอบ

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เข้าใจเกี่ยวกับการทำงานถ่ายภาพเชิงศิลปะประเภท Collage มากขึ้น เทคนิคต่างๆในการทำ Collage ทั้งเรื่องของมุมมอง รูปแบบ มิติ การวางองค์ประกอบ และสามารถนำมาใช้กับการทำงานประเภทภาพตัดปะครั้งนี้ และครั้งต่อไป

บทที่ 2

เอกสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 ประวัติการเริ่มต้นของภาพตัดปะ ศิลปะป๊อป และยุคสมัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ยุค Cubism และ ที่มาของการทำภาพตัดปะแบบ Collage

ยุคคิวบิซึม (Cubism) เกิดขึ้นในปีประมาณ ค.ศ. 1900 และเป็นยุคที่มีความสำคัญต่อศิลปะสมัยใหม่เป็นอย่างมาก ยุคคิวบิซึมเริ่มต้นขึ้นเมื่อศิลปิน Pablo Picasso และ Georges Braque ตั้งใจคิดค้นการทำงานแบบใหม่ ให้แตกต่างจากแบบที่เคยมีมา และตั้งใจจะให้มีความวิวัฒนาการในภาพเขียน ยุคคิวบิซึมจึงเป็นที่นิยม และเป็นแนวทางในการทำงานสำหรับศิลปะยุคต่อไป

ยุคคิวบิซึมไม่ได้เกิดขึ้นมาอย่างทันทีทันใด ในต้นศตวรรษที่ 20 ที่ยุโรปมีจุดหักเหมากมายรวมถึงในเรื่องของศิลปะด้วยเช่น ยุคโฟวิสม์ (Fauvism) ในฝรั่งเศส หรือศิลปินที่เป็นเหมือนผู้นำทางให้เกิดยุคคิวบิซึมเช่น Brucke และ Blaue Reiter ในประเทศเยอรมัน หรือ ยุคฟิวเจอร์ริซึม (Futurism) ในประเทศอิตาลี

Paul Cezanne เป็นศิลปินที่ยืนอยู่ที่จุดเชื่อมต่อระหว่างศตวรรษที่ 19 และ 20 เขาได้ผ่านจุดที่ศิลปะเป็นแบบเหมือนจริง (Impressionism) ได้ละทิ้งความมีมุมมอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Perspective) และทำงานแบบควบคุมสีและรูปฟอร์มได้อย่างดี เซซานกล่าวไว้ว่า “ธรรมชาติควรจะเป็น ทรงกระบอก ทรงกลมและทรงกรวย” แต่ Picasso กับ Braque หลังจากที่ได้ทำตามคำกล่าวของ เซซาน ไปพักหนึ่งก็ได้หาวิธีที่แตกต่างออกไปของแต่ละบุคคล หลังจากนั้น ยุคคิวบิซึมจึงมีพัฒนาการที่รวดเร็ว และในปีเดียวกัน มีการแสดงนิทรรศการภาพเขียนของ เซซาน ที่ salon d'Automne

ภาพ Les Demoiselles d'Avignon (1907)

ศิลปิน Pablo Picasso

ในปีเดียวกัน ในห้องเช่าของ Picasso เขาได้วาดภาพ Les Femmes d'Alger (O. J.) (Version O) สร้างก่อนที่เขาจะ ได้พบกับ Georges Braque งานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นสำคัญ เพราะเป็นเหมือนงานที่จะบ่งบอกอนาคตของ ยุคคิวบิซึม ผลงานชิ้นนี้บางส่วนได้รับอิทธิพลมาจาก Paul Cezanne และหุ่นชนเผ่าพื้นเมือง จากทางทวีปแอฟริกา ไม่ใช่แค่ Picasso เท่านั้นที่มีความสนใจในหุ่นนี้ มีทั้ง Gauguin และศิลปินจากยุคโฟวิสม์ (Fauvism) เช่น Matisse, Vlaminck, Derain ยังให้ความสนใจในรูปแบบพื้นเมืองจากแอฟริกาเป็นอย่างมาก รวมทั้งมีการสะสมด้วย เพราะมีรูปร่างหน้าตาที่แปลก มีทั้งความเหลี่ยมและมน มีสีที่ไม่เหมือนผิวคนหรือรูปปั้นธรรมดา อย่างไรก็ตาม ความสนใจของ ศิลปิน Pablo ต่างจากศิลปินท่านอื่นๆ เขาให้หุ่นนี้เป็นตัวอย่างของโครงร่างของมนุษย์ ซึ่งมีหลายๆมุมต่างจากกฎของ Perspective และการวาดภาพตามธรรมเนียมที่มีมาตั้งแต่ยุค เรเนอซองส์ (Renaissance) ซึ่งจะมองเห็นจากมุมเดียว มีการปรับเปลี่ยนมุมมองของวัตถุ แยกเป็นส่วนๆ ให้เหมือนเห็นได้จากหลายด้าน ซึ่งการกระทำนี้ก็เป็นลักษณะสำคัญของงานในยุคคิวบิซึม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปี ค.ศ. 1908 Georges Braque และ Pablo Picasso พยายามสร้างงานที่จำกัดสีเส้นและลดรูปทรงที่เป็นธรรมชาติ บางคนถือว่างานในยุคนี้เป็น คิวบิส (Cubist) ในรูปแบบของ Cezanne ในปีเดียวกัน Braque ได้จัดนิทรรศการที่ ห้องจัดแสดง Kahnweiler มีการเขียนวิจารณ์งานของเขา (โดย หลุยส์ ฟอนเซเลส) โดยมีคำว่า “cube” อยู่ในบทวิจารณ์ จึงเป็นที่มาของคำว่า “Cubism” ในปี ค.ศ. 1909-1910 ทั้ง Picasso และ Braque พัฒนาการทำงานในแบบ คิวบิซิม วาดภาพให้เห็นถึงความจริง โดยไม่ใช้กฎของ Perspective หรือการแรเงา มีการศึกษาเค้าโครงวัตถุแบบเป็นระบบ หรือที่เรียกว่า Analytic Cubism (ค.ศ. 1911) มีการใช้สีสันสดใส ใช้สีโทนเดียวเป็นหลัก เพื่อจะได้เน้นการทำงานในส่วนของโครงร่างมากกว่า

หลังจากที่ยุคคิวบิซิมได้แรงผลักดันจาก Picasso และ Braque อิทธิพลของศิลปะยุคนี้แผ่กระจายไปอย่างรวดเร็ว กลุ่มคิวบิสต์ ที่จัดนิทรรศการผลงานแบบคิวบิซิม กลุ่มแรกคือศิลปิน Gleizes, Metzinger, Leger, Andre Lhote, La Fresnave, La Fauconnier, Delaunay และอีกหลายคน นิทรรศการนี้จัดขึ้นที่ salon des Independants ในฤดูใบไม้ผลิปี ค.ศ. 1911 และในปีเดียวกัน พวกเขา ก็ได้แสดงที่ salon d'Automne ด้วย งานที่นำมาแสดงได้รับความคิดเห็นทั้งด้านบวกและด้านลบ เนื่องจาก Picasso และ Braque ไม่ได้มีส่วนร่วมในนิทรรศการต่าง ๆ มากนัก กลุ่มศิลปินที่กล่าวถึงจึงเป็นกลุ่มที่เป็นตัวอย่าง คล้ายๆกับที่ Apollinaire เป็นคนสำคัญในการตีแผ่ คิวบิซิม หรือ Gleizes และ Metzinger กับหนังสือ “On Cubism (1912)” ที่มีอิทธิพลด้านคิวบิซิม ในระดับหนึ่ง ในหนังสือ บอกว่าภาพเขียนแบบคิวบิสต์ (Cubist) เป็นภาพที่ไม่ค่อยมีการตกแต่งมาก แต่เป็นการบอกเล่าเรื่องของแนวคิดมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ภาพจากหน้าที่แล้ว) ภาพ Afternoon coffee (1911) มีอีกชื่อเรียกว่า The Mona Lisa of Cubism ศิลปิน Jan Metzinger

ในภาพของ Picasso และ Braque มีข้อแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างสี แต่ละคนได้หาแนวทางในการทำงานใหม่ ต่างจากของเดิม มีการทับซ้อน มีหลายชิ้นส่วนที่มีพื้นผิวหลายชนิด ในปี ค.ศ. 1912 ทั้งสองได้กลับมาใช้สีเส้นที่สว่างงาม รูปทรงของวัตถุมองง่ายขึ้น ทั้งสองเริ่มทดลองการใช้กระดาษที่มีการพิมพ์แล้วทำเป็นภาพตัดปะลงบนผ้าใบ การเริ่มต้นทำ เปเปอร์ คอลลาจ (Papier Collage) หรือภาพตัดปะด้วยกระดาษ เป็นเหมือนการแนะนำศิลปะเข้าสู่การทำงานแบบใหม่ ความรู้สึกใหม่ๆ ให้กับศิลปะ และ ภาพตัดปะ เป็นเหมือนการนำวัตถุจริงๆ ไปใช้บนผ้าใบ และเหมือนเป็นการเปิดขอบเขตในการทำงานใหม่ให้ศิลปะ ศิลปะประเภทนี้ยังเกี่ยวข้องกับศิลปะร่วมสมัยโดยผ่านทางยุค ดาดา (Dadaism) และเซอร์เรียล (Surrealism) ด้วย

ในทางคู่กัน การเปลี่ยนแปลงในยุคคิวบิซึมของ Picasso และ Braque ยุคนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นยุค Synthetic Cubism การทำงานที่หลากหลายและแตกต่างมีให้เห็น กลุ่มศิลปินคิวบิสต์ มีงานแสดงทั้งที่ salon des Independants ในปี ค.ศ. 1912 และนิทรรศการ section d'or ที่ Boetie Gallery ในเดือนตุลาคม ปีเดียวกัน นิทรรศการนี้จัดโดย Jacques Villon และพวกพ้องของเขา มีทั้ง Marcel Duchamp, Gleizes, Metzinger, Picabia, Lhote, La Fresnaye, Leger, Marcoussis, และ Gris นิทรรศการนี้ยังได้ถูกบันทึกลงในหนังสือ "Cubist Painters" ของ Apollinaire ที่ตีพิมพ์ในปีถัดมา ด้วย มีการกล่าวถึงเกี่ยวกับนิทรรศการว่า ความแตกต่างระหว่างผลงานของ ศิลปิน Picasso และ Metzinger นั้นเห็นได้เด่นชัดกว่าของ ศิลปิน Renoir และ Cezanne หรือมากกว่านั้นระหว่าง ศิลปิน Leger และ Duchamp หรือว่า Picabia และ Fresnaye และอีกหลายๆคู่ ศิลปินแต่ละคนเริ่มแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์

“ในปี ค.ศ. 1913-1914 มีศิลปินหลายคนในปารีสเปลี่ยนไปทำงานแบบคิวบิซึม ซึ่งศิลปะแบบนี้กลายเป็นภาษาสากลในยุค อวอง การ์ด (Avant-garde) ไปช่วงหนึ่ง” ยุคคิวบิซึม แสดงให้เห็นชัดว่ามีอิทธิพลอันใหญ่หลวงและได้แผ่กระจายไปยังหลายพื้นที่ในยุโรป และยังไปถึง นครนิวยอร์กด้วย

โดยแรกเริ่มแล้ว คิวบิซึ่ม เกิดขึ้นจากปัญหาในการวาดภาพแบบ 2 มิติ และได้รับอิทธิพลมาจากหุ่นนิ่ง แต่ในหุ่นนิ่ง มีความเป็นรูปธรรมที่เป็น 3 มิติ คิวบิซึ่มไม่ได้ทำให้เกิดความรู้สึกเปลี่ยนแปลงเหมือนในภาพเขียน แต่ก็ทำหน้าที่ผู้นำในด้านไม่เสมือนจริงของหุ่นนิ่งได้

ภาพ *Nude Descending a Staircase, No. 2*

ศิลปิน Marcel Duchamp

ภาพ *Le Portugais (The Emigrant)* (1911-1912)

ศิลปิน Georges Braque

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยุคคิวบิซึม เข้าสู่ช่วงเปลี่ยนแปลงจนถึงกับหยุดนิ่งในที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม ทางศิลปิน Picasso ก็กำลังทำงานแบบใหม่ๆ และได้สร้างสรรค์ผลงานแบบฉบับของ Synthetic Cubism (คิวบิซึมแบบสังเคราะห์) เช่นภาพ “The Three Musicians (1921)” ศิลปินท่านอื่นๆเช่น Braque, Leger, หรือ Gris ก็ได้ทำงานแบบฉบับของตนเองในแนวเดียวกัน มีการพัฒนาด้านศิลปะหลายแบบตั้งแต่ปี ค.ศ. 1907 จนถึงกลางยุค 1920 ในช่วงของยุคคิวบิซึม ศิลปินแต่ละท่านในแบบของตัวเอง แต่โดยทั่วไป เราพูดได้ว่า มีการออกห่างจากความดั้งเดิม ความเหมือนจริง และมีการสร้างสรรค์งานเขียนด้วย เรื่องของรูปทรง คิวบิซึมเป็นรูปทรงใหม่ๆจากความเป็นจริง มากกว่านั้น ยุคคิวบิซึม ยังมีความใกล้ชิดกับศิลปะร่วมสมัยด้วย ภาพตัดปะ ที่มีจุดเริ่มต้นมาจาก เปเปอ์ คอลเล (papier colle)

นอกเหนือจากยุคที่ได้กล่าวถึงแล้ว ยังมียุคของศิลปะแบบ Pop Art ปี ค.ศ. 1950-1969 ซึ่งงานหลายๆอย่างได้มีการทำงานด้วยศิลปะที่ใกล้เคียงกับการ collage อีกด้วย เช่นการทำ Photomontage การใช้สื่อ การใช้รูปทรง ภาพถ่าย และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ก็ยังมีการใช้รูปแบบของ collage เข้ามาในการทำงานด้วย

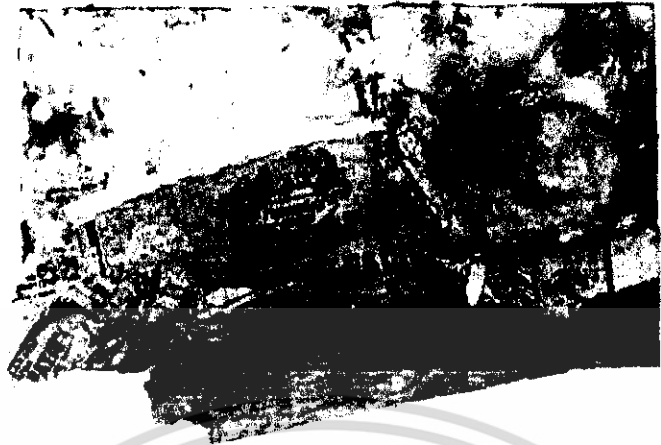
2.2 การแบ่งประเภทของ Collage

ภาพตัดปะ หรือ Collage มีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับวัสดุที่ใช้ วิธีการทำ และการจัดวาง

2.2.1 การแบ่งประเภทของภาพตัดปะตามวัสดุที่ใช้

1. Paper Collage

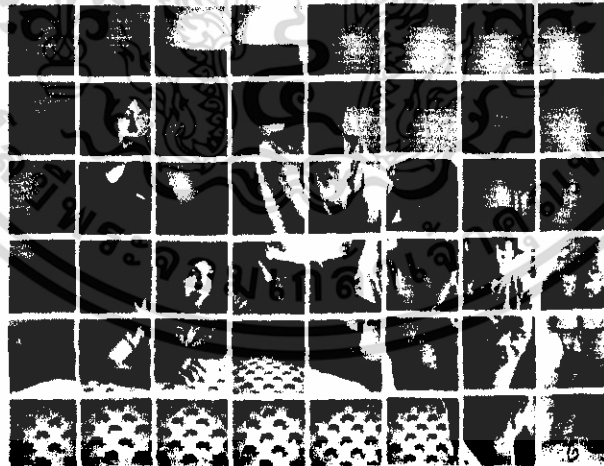
เป็นภาพตัดปะที่ใช้วัสดุหลักเป็นกระดาษ ตัดปะลงบนพื้นผิว ซึ่งอาจจะมีวัสดุอื่นปนบ้าง แต่จะเป็นกระดาษมากที่สุด

ภาพตัวอย่างการทำภาพตัดปะแบบ Paper Collage หรือการใช้กระดาษ

2 Photograph Collage

การใช้ภาพถ่ายในการทำงานศิลปะทั้งหมด เป็นอีกวิธีหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปิน และช่างภาพหลายๆท่านได้ใช้วิธีนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานจนถึงปัจจุบัน

ภาพตัวอย่าง การใช้ภาพถ่ายตัดปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. Photomontage

การใช้ภาพปะติดตามองค์ประกอบต่างๆ มีการทับซ้อน คล้ายกับ Photograph Collage แต่ อาจจะมีพื้นที่ด้านหลังที่ดูไม่เป็นภาพเดียวกัน เป็นหนึ่งวิธีทำภาพตัดปะที่มีผลงานกันอย่างแพร่หลาย

ภาพตัวอย่างการทำภาพตัดปะแบบ Photomontage

4. Mixed Media Collage

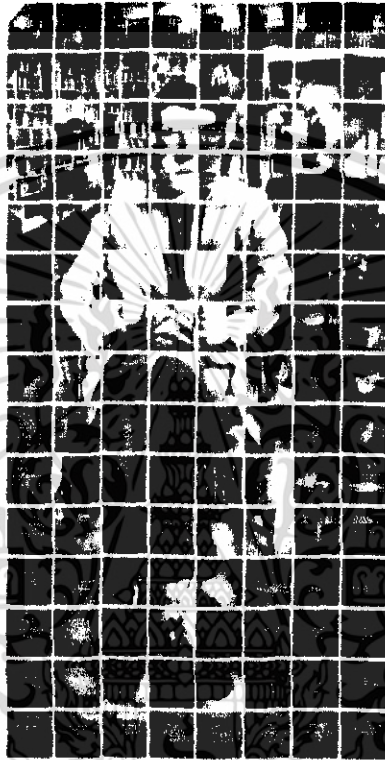
การทำภาพตัดปะที่ผสมผสานวัสดุหลายอย่าง นำมาปะรวมกันให้เกิดเป็นผลงาน การใช้วัสดุที่ขึ้นอยู่กับว่าต้องการภาพแบบใด

2.2.2 การแบ่งประเภทของภาพตัดปะตามการจัดวางภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวางภาพแบบแบ่งพื้นที่

การวางภาพแบบแบ่งพื้นที่คือ มีการกำหนดกรอบตายตัว มีขนาด แบ่งเป็นช่องๆ มีการเว้นระยะ มีขอบเขตให้แก่แต่ละภาพแบบแน่นอน

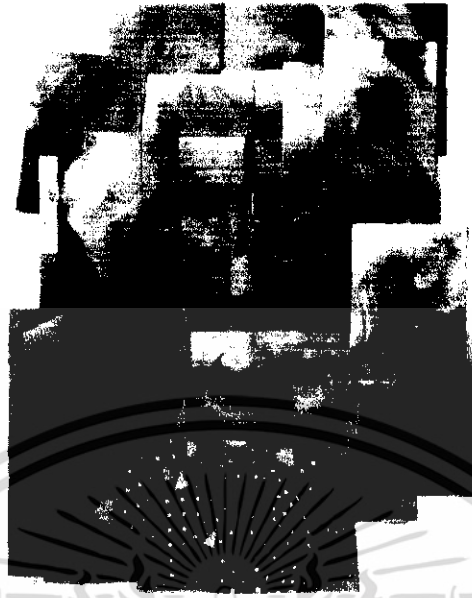
ตัวอย่างภาพการจัดวางแบบแบ่งพื้นที่

David Graves โดยศิลปิน David Hockney

2. การวางภาพแบบทับซ้อน

การทำภาพตัดปะแบบทับซ้อน คือการนำรูปมาวางเรียงๆกัน โดยส่วนของภาพแต่ละภาพมีการเกยกัน และทับซ้อนกัน ภาพแต่ละภาพอาจมีการวางแนวเฉียงก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพตัวอย่างการจัดวางแบบทับซ้อน

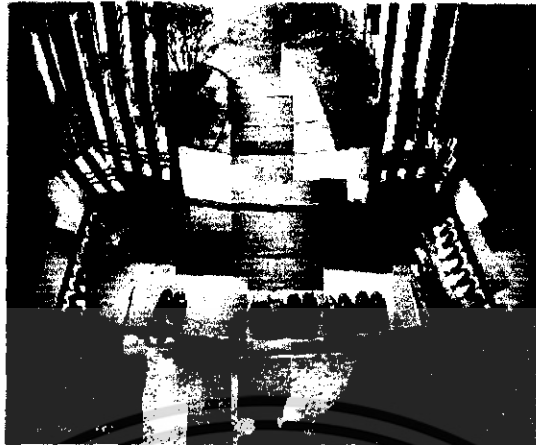
Hockney's Mother โดยศิลปิน David Hockney

3. การวางภาพแบบไม่ทับซ้อน

การทำภาพตัดปะแบบไม่ทับซ้อนจะคล้ายแบบแบ่งพื้นที่ แต่จะ ไม่มีการแบ่งพื้นที่เป็นช่องๆ ขนาดของแต่ละภาพจะ ไม่มีขนาดตายตัว ไม่มีการเว้นระยะห่างของแต่ละรูป ภาพทุกภาพจะเรียง ติดกันตามความเหมาะสมและสวยงาม

4. การวางภาพแบบไม่มีกรอบตายตัว

การวางภาพแบบไม่มีกรอบตายตัวคือ การตัดปะภาพ โดยมีการเว้นพื้นที่ไว้ภาพในภาพ เป็น การสร้างองค์ประกอบอีกแบบหนึ่ง โดยส่วนใหญ่ ภาพเล็กจะถูกวางแบบทับซ้อนกัน

ภาพถ่ายอย่างการจัดวางแบบ ไม่มีกรอบตายตัว
Shoes, Tokyo. 1983 โดยศิลปิน David Hockney

2.3 ศิลปินที่มีผลงานเกี่ยวข้องกับศิลปะแบบภาพตัดปะ

2.3.1 ศิลปิน David Hockney: มุมมอง ใจความ และ ความคิดในศิลปะแบบ Hockney

David Hockney วาดภาพบุคคลไว้มากมายทั้ง พ่อแม่ เพื่อนที่เขาได้กล่าวถึงหลายๆครั้งในหนังสือ *That's the Way I see* by David Hockney ทุกๆรูปเป็นเหมือนอัลบั้มรูปครอบครัวของเขา ภาพหุ่นนิ่งที่ Hockney วาดมีตั้งแต่รูปที่ดูธรรมดาไปจนถึงภาพที่ดูซับซ้อน มีความเป็น Cubism ภาพวิวทิวทัศน์ (ที่ส่วนใหญ่จะมีสระว่าน้ำประกอบ เป็นเหมือนบันทึกของเขาเวลาที่ได้ไปยังที่ต่างๆ ทั้งยุโรป อเมริกา หรือเอเชีย

David Hockney ไม่คิดว่าเขาเป็นศิลปินแนว Abstract หลายคนแปลกใจในความคิดของเขา เขาจึงให้ความว่าศิลปะที่เขาทำเป็นแบบ Realism แม้ว่าบางทีอาจจะยากที่จะดูให้เหมือนจริง แต่เขาก็เป็นศิลปิน Realism คนหนึ่ง Realism เป็นภาพที่ค่อนข้างจำกัดความทันสมัย ไม่ใช่ภาพโล่งๆหรือแบบใหม่ๆ

งานของ David Hockney แบ่งออกเป็นสามยุคใหญ่ๆคือ ภาพเขียน ดังในช่วงยุค 1960 งานตกแต่งฉากภาพในโรงละคร ละครเวที ในยุค 1970 และภาพถ่าย ในยุค 1980 Hockney ถ่ายรูปมา

ตลอดตั้งแต่ทำงานใหม่ๆและหลายรูปเป็นที่มาของภาพเขียน ส่วนใหญ่ก็มีความเกี่ยวเนื่องกับความ เป็นโรงละคร มีพื้นที่คนยืน มีผ้า幔 โดยงานตกแต่งเวทีละครที่เขาทำล่าสุดในปี 1966 เรื่อง Ubu Roi ของ Alfred Jarry ได้รับการขนานนามว่าเป็นผลงาน “รูปเวที” การตกแต่งเวทีอีกหลายๆที่คล้าย กับภาพเขียนของ Hogarth Dufy Picasso และศิลปินอีกหลายๆท่าน Hockney ยังเป็นศิลปินที่มี คำถามให้กับงานของเขาอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นภาพเล็กๆหรือภาพธรรมดาก็ตาม และคำตอบที่เขาหา ได้มักจะเปิดความคิดให้เขาได้ทำงานในด้านใหม่ๆอยู่เสมอ

Hockney เริ่มทำงานด้านภาพเขียนจริงจังในประมาณปี 1960 เขาได้ฝึกฝนจาก Bradford School of Art ในปี 1953-1957 และเข้าเรียนที่ London's Royal College of Art ในช่วงที่เขาเรียนอยู่ ศิลปะประเภท Abstract Expressionism กำลังมาแรงและเป็นแบบที่ศิลปินและเพื่อนๆหลายคนทำ แต่ Hockney กลับทำงานที่ไม่เป็น Abstract เพราะเขาคิดว่าภาพประเภทนี้ได้เปลี่ยนไปเป็นหนึ่ง ในระบบของการศึกษา และการที่เขาได้ฝึกฝนที่ Bradford School of Art ทำให้เขามีทักษะที่ดี สามารถ ละลองสิ่งใหม่ๆได้

ปลายยุค 1970 Hockney เริ่มถ่ายภาพจริงจัง และใช้ภาพถ่ายเป็นอ้างอิงในการทำงาน ภาพเขียน และ ได้ทำการทดลองจากเครื่องถ่ายเอกสารในยุค 1980 เขาคิดว่าเครื่องถ่ายเอกสารก็คือ กล้องถ่ายภาพวัตถุที่แบน ภาพของ Hockney มีความ ชัดแข็ง คลก ถ้อยเขียน แผงอยู่ ทำให้ผู้ชมภาพ รู้สึกตัว เช่น ช่วงปี 1960-1961 เขามีภาพที่เกี่ยวกับกร่วมเพศหลายภาพเช่น Doll Boy, Most Beautiful Boy in the World, Sam Who walked Alone by Night, We two Boys together Clinging เขาได้ใช้กลอน เทพนิยาย เป็นแนวคิดในการวาดภาพ เมื่อเขาเริ่มมีชื่อเสียงเขาจึงย้ายไปทำงาน เกี่ยวกับจัดฉากละครเวที เขาสามารถนำทักษะที่มีมาใช้ในงานโรงละครได้ งานของเขาจึงเป็นที่ ยอมรับและประสบความสำเร็จ

We two Boys together Clinging

โดย David Hockney

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

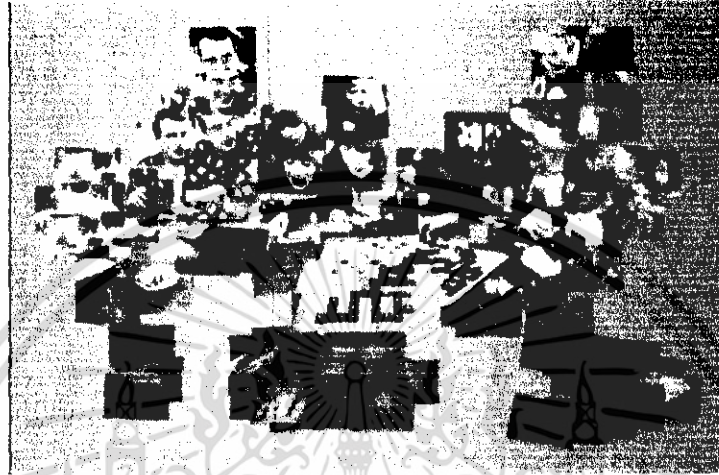
ในช่วงฤดูร้อนปีค.ศ. 1981 David Hockney ได้จัดนิทรรศการ “The Artist’s Eye” ที่หอศิลป์แห่งชาติที่ลอนดอน ผลงานที่แสดง และบรรยายส่วนใหญ่เกี่ยวกับการถ่ายภาพ ซึ่งหลังจากนั้นเขาก็ได้เริ่มถ่ายภาพมากขึ้น โดยเริ่มต้นด้วยกล้องโพลารอย และก็เริ่มทำภาพตัดปะ ภายในเวลาไม่กี่อาทิตย์ เขาก็สามารถทำภาพตัดปะที่ค่อนข้างซับซ้อนได้ เขาริเริ่มชอบมากขึ้นจนได้ทำภาพตัดปะมากถึง 150 ชิ้นด้วยกล้องโพลารอย เดือนมิถุนายนปีถัดมา เขาได้มีนิทรรศการอีกครั้งชื่อว่า “Drawing with a Camera” ซึ่งงานที่แสดงค่อนข้างแสดงถึงความสนใจใน Cubism และในมุมมองของศิลปิน Picasso มองการถ่ายภาพในแบบของ Cubist

หลังจากนั้น เขาได้ไปดูงานถ่ายภาพที่ปารีสและได้ทำงานภาพเขียนขึ้นมาหนึ่งชิ้น เป็นรูปคนสี่คนที่มีลำตัวบิดเบี้ยว มีหัวที่ไม่เข้ากัน และอีกหลายอย่างที่ได้แนวความคิดมาจากการทำภาพตัดปะจากโพลารอย ในปีค.ศ. 1982 หลังจากก็กลับมาที่แคลิฟอร์เนีย David Hockney ได้ไปที่ Grand Canyon และ Zion Canyon กับเพื่อนของเขาสองคนและได้นำกล้อง Pentax ไปด้วย เพื่อทำการทดลองถ่ายรูปอาณาเขตและพื้นที่ของ Grand Canyon ไว้มากมาย และเมื่อได้กลับบ้านเขาก็นำมาต่อกันเพื่อเป็นภาพใหญ่และได้ค้นพบว่ามิพื้นที่ยิ่งมามายให้เข้าไปได้สำรวจ Hockney คิดได้ว่าใช้กล้องธรรมดาดีกว่าใช้กล้องโพลารอยเยอะมาก เพราะต้องจรรยาละเอียดว่าเขาจะทำอะไรยังไง ไม่เหมือนกับการที่ได้เห็นรูปทันทีจากกล้องโพลารอย

หลังจากที่เขาคิดว่าจะหยุดการถ่ายภาพ แม่ของ Hockney ก็มาเยี่ยมที่บ้าน เขาเลยถ่ายภาพเธอไว้ และมีแนวคิดที่ว่า แม่ของเขาชอบเล่นเกมต่อคำศัพท์ (Scrabble) เลยทำเป็นภาพตัดปะออกมาในรูปแบบที่คล้ายกับตารางของเกมเพราะเมื่อมองดูแล้ว เกมนี้ก็คล้ายๆ เหมือนกับงานตัดปะ คือเป็นการเรียงตัวอักษรเพื่อประกอบเป็นคำ ตอนที่เขาดำเนินงานเขาก็เล่นไปด้วย เลยไม่ได้เต็มที่กับเกมมาก และยังคิดว่าจะวางภาพแบบไหน และเขาก็ได้ค้นพบว่าเกิดการบรรยายอยู่ในภาพ เขาริเริ่มรู้มากขึ้นว่าจะทำงานตัดปะไปเพื่ออะไร เหมือนมีการใช้มิติใหม่ในภาพ คือเรื่องของเวลาถ่ายภาพในเวลาที่แตกต่างกัน

เดือนกุมภาพันธ์ปีค.ศ. 1983 David Hockney เดินทางไปประเทศญี่ปุ่นเพื่อสัมมนาที่กรุงเกียวโต เขายังคงคลั่งเรื่องการถ่ายภาพอยู่จึงได้นำกล้องไปด้วย ในการถ่ายรูปทุกครั้งเขาได้จดยละเอียดไว้เกือบทุกรูป และได้ร่างคร่าวๆไว้ด้วยว่าจะประกอบภาพเป็นแบบไหน เมื่อเขากลับบ้านจึงได้ทำการตัดปะภาพเข้าด้วยกัน และภาพที่เขาตื่นเต้นมากที่สุดคือรูป Zen Garden in Kyoto แบบ

ที่สองที่มีเท้าของเขายู่ที่ได้ภาพ เพราะเขาได้เห็นว่ามันที่เขาสังเกตเป็นมุมมองที่มีมิติลึกเข้าไป และเหมือนเขาสามารถปรับเปลี่ยนการถ่ายภาพได้

The Scrabble Game

Sitting in the Rock Garden at the Ryoanji Temple,

Kyoto Feb 19 1983

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

71478

Walking in the Zen Garden at the Ryoanji Temple,

Kyoto Feb 21 1983

ภาพ David Graves Pembroke Studios London Tuesday 27th April 1982 เป็นภาพโพลารอยด์ 120 ภาพนำมาเรียงกันเป็นตาราง เพื่อทำเป็นภาพนิ่งอยู่ในห้อง แต่ละภาพโพลารอยด์ถ่ายจากด้านหน้าตรง มีการปรับความชัดบ้าง และเมื่อนำมาต่อกันทุกภาพไม่ว่าจะเป็นฉากหน้า กลาง หรือหลัง ล้วนมองดูเป็นระนาบเดียวกัน ดินและบน และได้สีสันสวยงามจากความสามารถของโพลารอยด์

ภาพที่กระจัดกระจาย ให้ความรู้สึกถึงภาพในแบบของ Cubism เช่นภาพ Yellow Guitar Still Life ทำให้นึกถึงภาพเขียนของ Picasso หรือภาพ Henry Cleaning his Glasses ก็คล้ายๆกับภาพ Portrait of Ambroise Vollard แต่มีการใส่สีและใช้กล้องโพลารอยด์ เหมือนเป็นภาพในยุค Cubism ที่เป็นการเริ่มต้นการทำภาพตัดปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

David Graves Pembroke Studios London Tuesday 27th April 1982

Ambroise Voilard 1910 ของ Picasso ในยุค Cubism

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานของ David Hockney อาจจะไม่ใช่วิธีใหม่ แต่ก็ไม่ใช่จริงๆ การนำภาพมาต่อกันเป็นเหมือนการหาวิธีให้มีการมองภาพแบบใหม่ ทำให้สิ่งของที่ดูธรรมดาควมมีความหมายแฝงมากขึ้น เช่นภาพ David Graves Pembroke Studios London Tuesday 27th April 1982 การนำหลายภาพมาต่อกันเหมือนเป็น “Visual List” ของสิ่งของต่างๆ ในห้อง นิ้ว ระเบียบ หนังสือ ปาก แขน เสื้อ ดอกไม้ ชั้นหนังสือ หรืออื่นๆ ซึ่งมีน้ำหนักไม่เท่ากัน เมื่อนำมาเรียงไว้ด้วยกันทุกอย่างดูมีน้ำหนักเท่ากัน เช่นพื้นกับดอกไม้มันทุกอย่างดูเข้ากันได้ดี ระบายของแต่ละภาพเล็กๆ ขึ้นมาเท่ากันในภาพใหญ่ Hockney เคลื่อนไหวไปรอบๆ ห้อง เข้าใกล้ ออกห่างจากวัตถุ และไปที่วัตถุชิ้นต่อไป ทำให้วัตถุทุกชิ้นดูรวมเป็นหนึ่งเดียว

ไม่ว่าจะเป็นวัตถุนิคไหน David Hockney มักจะใส่ใจในรายละเอียดในภาพ และ ระบายผิว ภาพตัดปะของเขา รวมถึงภาพเขียนและงานตกแต่งฉากในโรงละคร อ้างอิงของศิลปิน Piero Della Francesca, Fra Angelico, Domonichino, Vincent van Gogh, Seurat, Matisse, Dufy และอีกหลายท่าน

ในยุค '70 ที่ David Hockney ไม่ค่อยได้ทำภาพถ่ายเขียนมากนัก เขาทำงานในโรงละครเป็นหลัก โรงละครส่วนมากมีเรื่องของ Perspective เข้ามาเกี่ยวข้อง มีมุมราบ มีมุมลึก ซึ่งเห็นเป็นมิติ มีเส้นแบ่งระหว่างคนดูและตัวเวทีเอง คนดูแต่ละที่นั่งจะเห็นมุมที่ต่างกัน

เนื่องจาก David Hockney ไม่ค่อยชอบเรื่องของความเป็นธรรมชาติ เรื่องของมุมมองที่จำกัด และการทำเนในโรงละคร ทำให้เขานับถือ Picasso มากยิ่งขึ้น ภาพของ Picasso ดุ้ยยิ่งใหญ่แล้วมีลักษณะเฉพาะจึงทำให้เขาไม่สามารถเข้าถึงได้ง่าย แต่ว่าเขาก็ไม่ย่อท้อที่จะนำภาพเขียนเหล่านั้นมาเป็นตัวอย่างให้กับเขาเพื่อทำงานต่อไป Hockney ได้ค้นพบว่าจริงๆ แล้วในภาพของ Picasso ไม่ได้มีมุมมองที่บิดเบี้ยวจริงๆ แต่เป็นการคิดไปเองของผู้ชมเวลามองมากกว่า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการมองจากระยะไกล และมองอย่างหยุดนิ่ง ซึ่งเมื่อไรก็ตามที่เราดูว่าทำไม Picasso ถึงได้วาดภาพออกมาให้เรเห็นว่ามีหลายด้าน ก็จะเข้าใจว่า Picasso ได้ใช้เรื่องของ เวลา เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เราจะเห็นว่ามันไม่ใช่ความบิดเบี้ยว แต่จะมีความเหมือนจริงมากยิ่งขึ้น

David Hockney สนใจเรื่องมิติมาก ว่ามีกี่มิติ โดยหลักแล้ว เราอยู่บนโลกที่มี 4 มิติ แบ่งออกเป็น 3 มิติของพื้นผิว และอีก 1 มิติของกาลเวลา ในวิชาคณิตศาสตร์ หากเราจะแก้ไขปัญหาที่อาจจะมี 6 มิติ หรือ 11 มิติ หรือ 99 มิติ หรือนับไม่ได้ แต่ถ้ามองอีกมุม เรามีเพียง 2 มิติ ทุกอย่างอยู่บนพื้นผิวเรียบ ที่อาจจะป็นทรงกลมก็ได้ (เช่น โลกเรา) และเป็นที่จดจำนึกของคนสร้างภาพมิติของเวลาขึ้นมา ซึ่งทั้งหมดอาจจะเป็นเรื่องที่น่าตลก แต่ก็ทำให้ Hockney ได้แนวคิดใหม่ๆ ในการ

ทำงานภาพเขียน เพราะเมื่อเขาเริ่มเข้าใจเรื่องพวกนี้เขาก็สามารถจะทำงานที่แตกต่างออกไป ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพื้นที่บนผ้าใบ

งานถ่ายภาพชิ้นแรกๆของ David Hockney เป็นงานที่ถ่ายเพื่อให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ นอกเหนือจากการวาดภาพ เขาชอบกล้องโฟลารอย และทดลองถ่ายภาพต่างๆ ในการทำภาพตัดปะด้วยภาพโฟลารอย Hockney จะได้ชิ้นงานที่เป็นสีเหลืองเพราะว่าเขาเห็นว่า มีขอบขาวที่แต่ละภาพโฟลารอย แต่พอใช้กล้องธรรมดาไม่ได้ทำภาพเป็นสีเหลือง ตอนแรกก็ชอบแต่ว่าลำบากที่เวลาติดลงไปแล้ว ก็มีการก่อกู้เสมอ จึงค่อนข้างลำบาก หลายๆเพื่อความสะดวกเลยทำเป็นสีเหลืองเหมือนเดิม ในหนังสือ Cameraworks ปีค.ศ.1984 ไม่มีผลงานชิ้นไหนที่ Hockney คิดว่าเหมาะที่จะพิมพ์ลงบนหนังสือ และงานของเขาก็ไม่สามารถทำซ้ำได้ เพราะว่าเป็นภาพตัดปะ เราไม่สามารถทำภาพตัดปะซ้ำได้ เพราะไม่ว่าจะยังไงก็ไม่เหมือนเดิม

ข้อเสียในการวางภาพลงบนหนังสือคือ จากที่ขอบภาพควรจะหายไป กลับมีขอบเพิ่มขึ้นมาตามสี่ของกระดาษที่หนังสือใช้ เป็นอีกเหตุผลหนึ่งว่าทำไม ภาพถ่ายถึงสามารถกระจายเป้าหมายออกไปได้มาก เพราะภาพถ่ายสามารถพิมพ์ลงบนหนังสือได้อย่างดี Hockney คิดว่าภาพถ่ายในหนังสือมีความคล้ายเคียงกับภาพถ่ายจริงมาก ภาพจริงเหมือนเป็นอ้างอิง เพื่อเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ แต่ภาพในหนังสือเอาไว้ให้ผู้คนได้เห็นผลงานเสมือนงานจริง และการที่เขาจะทำให้ผลงานสามารถพิมพ์ลงบนหนังสือได้อย่างดี เขาต้องคิดถึงเรื่องขอบภาพด้วย ซึ่งไม่ใช่ขอบภาพของผลงานแต่เป็นขอบภาพของหน้าหนังสือ

ในปีค.ศ. 1985 Hockney ตกตลึงจะนำผลงานของเขาลงในนิตยสาร Vouge ฝรั่งเศส ตอนแรกที่ทางนิตยสารติดต่อมาเขาปฏิเสธ เพราะเขาคิดว่างานที่จะลงนิตยสาร Vouge ต้องเกี่ยวกับแฟชั่น แต่จริงๆแล้วไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องแฟชั่น จะเป็นเรื่องอะไรก็ได้ เขาเลยตกลงที่จะทำภาพตัดปะลงบนหน้านิตยสาร เพื่อเขาเองจะได้ทำงานภาพตัดปะที่สามารถเข้ากับหน้านิตยสารได้ เขาได้รับ 40 หน้าเพื่อลงผลงานเขาในนิตยสาร ผลงานที่ Hockney นำลงในนิตยสารเป็นผลงานที่ล้วนทำขึ้นใหม่ เขาใช้เวลาทั้งหมด 3 เดือน และแต่ละหน้าที่ลงผลงานของเขาเขาเป็นคนจัดวางเอง โดยบอกว่าเขาไม่ต้องการให้มีขอบขาวในแต่ละหน้า

Hockney คิดว่าการทำภาพตัดปะให้เป็นสีเหลืองตรงกับหน้านิตยสารค่อนข้างลำบาก ผลงานชิ้นก่อนๆของเขาจะมีเท้าอยู่ด้านล่างและไม่ได้เป็นสีเหลือง งานนี้เลยต้องตัดเท้าของเขาออก เพราะถ้ามีเท้าอยู่ในแต่ละที่ที่เขาเขียนทั้งภาพก็จะมีเท้าของเขาอยู่ทั่ว เพราะเขาไม่ได้ยืนแต่ที่เดียว ชิ้นแรกสำหรับนิตยสาร Vouge ชื่อว่า Furstenberg, Paris

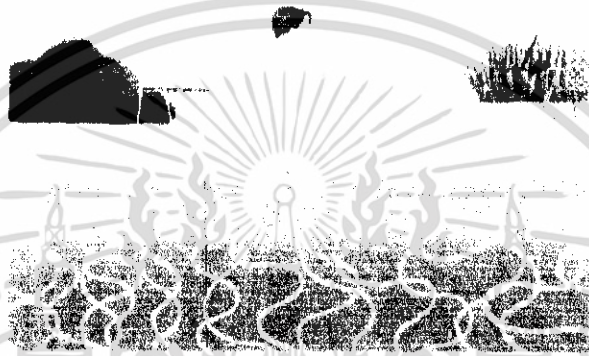

Furstenberg, Paris

โดย David Hockney

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 ผลงานอื่นๆของ David Hockney ทั้งภาพเขียนและภาพถ่าย

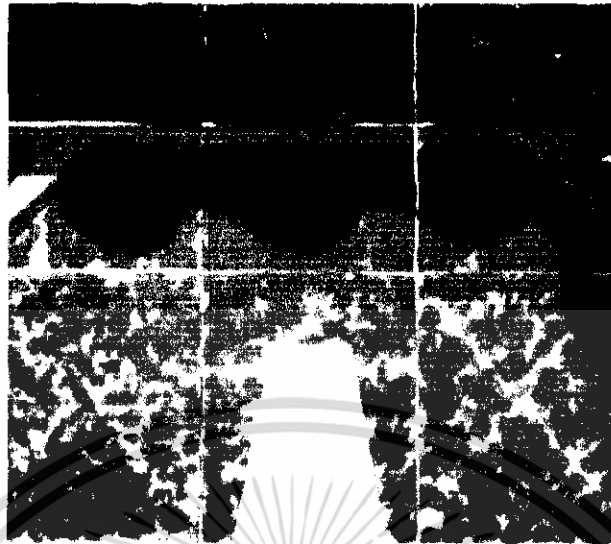

Peter getting out of Nick's Pool 1966

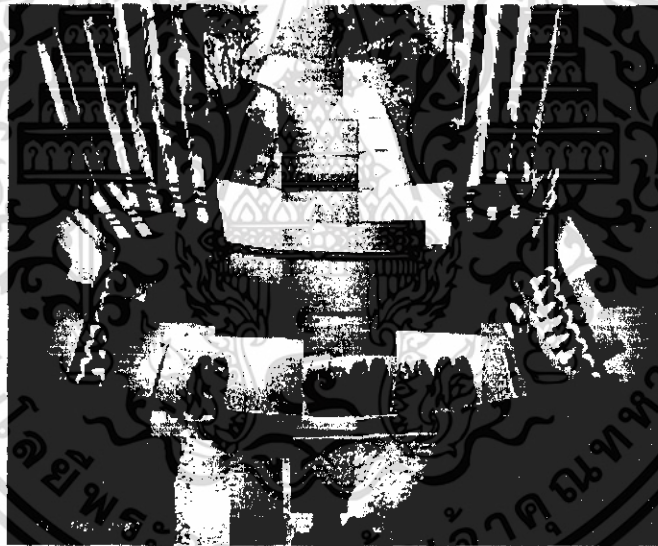

Man Taking Shower in Beverly Hills 1964

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Day Pool with 3 Blues

Shoes, Kyoto 1983

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

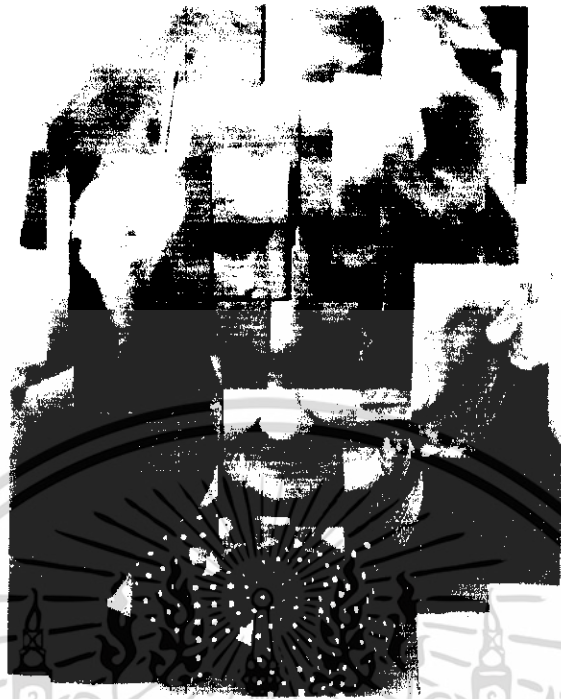

David Hockney, Nude June 16, 1984

Jardin de Luxembourg, 1985

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Mother I, Yorkshire Moors, August 1985

My Mother Sleeping

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ศิลปิน Thomas Kellner กับภาพตัดปะสถาปัตยกรรมบน Contact Sheet

ศิลปิน Thomas Kellner เกิดที่ เมืองดูเรน ประเทศเยอรมัน ปี ค.ศ. 1966 Kellner เป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงจากงานภาพตัดปะบน Contact sheet แต่ละผลงานของเขาก็เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรม และมีเอกลักษณ์โดดเด่นคือ ตึกจะมีรูปร่างประหลาด แต่ยังคงมิติเดิม ทำให้ผลงานของเขาเป็นที่จดจำ

บทสัมภาษณ์บางส่วน of ศิลปิน Thomas Kellner จากเว็บไซต์ Hofer-photo.com

“งานชิ้นแรกของผมเริ่มมาจากความสนใจในศิลปินชาวฝรั่งเศสในยุคคิวบิซึมที่ชื่อ โรเบิร์ต ดีโลเน (Robert Delaunay) ในปี ค.ศ. 1997 ผมก็เริ่มทำงานในแบบของผม โดยสถาปัตยกรรมแห่งแรกที่ถ่ายคือ หอไอเฟล และถ่ายชิ้นต่อไป ซึ่งล้วนเป็นสถานที่ที่เป็นที่รู้จักดีในยุโรป ภาพของสถาปัตยกรรมเหล่านั้นล้วนดูคุ้นเคย แต่เมื่อไรที่ผมได้เดินทางไปต่างประเทศ ผลก็เริ่มทำการ ‘รื้อ’ สถาปัตยกรรมเหล่านั้นทันที Contact print คือหัวใจสำคัญสำหรับงานของผม เป็นตัวบ่งชี้เวลาในการทำงาน และผลิตผลของการถ่ายภาพของผม ภาพแต่ละภาพถ่ายติดต่อกันจริงๆ ไม่มีการปลอมขึ้นมา ทุกผลงานมีการวางแบบผล และจัดวาง เหมือนที่ศิลปินคิวบิสม์ทำ”

2.3.4 ผลงานบางส่วน of ศิลปิน Thomas Kellner

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการประเมินการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 แนวความคิดและภาพร่าง

ก่อนที่จะเริ่มทำงานภาพตัดปะครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มจากการหาแนวความคิดที่เหมาะสมที่จะสามารถนำมาทำเป็นภาพตัดปะข้าพเจ้าได้คิดถึงเรื่องของเทคนิคในการทำงานหลังจากแนวความคิดว่าจะใช้เทคนิคการทำงานอย่างไร เพื่อจะสามารถทำให้มองเห็นได้ว่า ภาพที่จะต้องเป็นงานแบบภาพตัดปะ ข้าพเจ้าได้คิดถึงเรื่องมุมมองภาพ มิตของภาพ โทนสี ที่สามารถนำมาเล่นในการกับการทำภาพตัดปะ เพราะภาพตัดปะมีรายละเอียด มุมมอง มิต และลูกเล่นอีกหลายอย่างที่ภาพธรรมดาไม่สามารถทำได้ ข้าพเจ้าจึงได้รวมความคิดทั้งหมดออกมาเป็นงานทั้ง 4 ชั้น

3.2 แนวความคิดและแบบร่างของแต่ละชิ้นงาน

3.2.1 Affliction of Isolation

แนวคิด คนที่ต้องอยู่อย่างเดียวดาย ไม่สามารถมองเห็นแสงภายนอกได้ มีสิ่งมาปิดกัน เหมือนถูกกำหนดมาว่าจะต้องอยู่ในห้องคนเดียว ทำให้มีความทุกข์ใจ ต้องอยู่ในห้องอย่างเดียวดาบ

เป็นภาพตัดปะแบบตาราง สื่อถึงความจำกัด ภาพเล็กสื่อถึงความทุกข์ ภาพอยู่ส่วนกลาง ที่สุดจะเป็นแบบนั่งนิ่งๆไม่สามารถทำอะไรได้ หรือเปลี่ยนแปลงได้ ไข่ฉากเป็นภายในห้อง แสดงถึงห้องที่เขาใช้ชีวิตอยู่ มีสัญลักษณ์ต่างๆ แจกกันกับดอกไม้เพียงๆแสดงถึงความทุกข์โศก จากหลังมีภาพของคนมากมายเดินอยู่ แสดงถึงความสับสน วุ่นวาย

สถานที่ เป็นห้องที่ดูเหมือนห้องที่แบบไข่อยู่ ภายในห้องจะมีแจกัน และ โต๊ะ มีเก้าอี้สำหรับแบบนั่งทำท่าอ้อมทุกข์ ตัวแบบ เป็นผู้หญิงผมยาว อารมณ์ของแบบต้องไม่มีความสุข เศร้า โทษของภาพ จะมีความมืดหม่น ลดความชัดของสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 Affliction of Immortality

พูดถึงเรื่องความทุกข์ของคน เกิดขึ้นกับทุกคน คือการเกิด แก่ เจ็บ และตาย ซึ่งหลายๆคนที่ไม่ยอมรับความจริงเรื่องนี้ได้ก็ต้องเกิดความทุกข์กับการเปลี่ยนแปลงของการเวลา เพราะไม่มีใครสามารถฝืนธรรมชาติได้ ร่างกายและสังขารก็เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา

การจัดวางภาพแบบมีกรอบสี่เหลี่ยม แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวภายในขอบเขต ที่เป็นกรอบสี่เหลี่ยมเพราะต้องการพูดถึงความแน่นอนที่จะเกิดขึ้น เพราะเกิดและแก่เป็นสังขาร ไม่มีใครเปลี่ยนแปลงได้ ต้องการแสดงถึงความเปลี่ยนแปลงในตัวคนมากกว่าจะให้คนเคลื่อนไหว

สถานที่ จัดฉากภายในห้อง ใช้สิ่งกะลือๆเป็นฉากหลัง สื่อถึงมนุษย์ ว่าเมื่อเวลาผ่านไปก็ต้องผู้หนึ่งเป็นธรรมดา ของประกอบฉาก มีต้นไม้ ดอกไม้ ใบหญ้าที่แห้งเหี่ยว สื่อถึงสิ่งที่มีชีวิตและเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาเหมือนกับมนุษย์ ตัวแบบเป็นผู้หญิงเพราะสื่อให้เห็นชัดเจนกว่าในด้านบุคลิกนิสัยและความคิดแบบสากลของผู้หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 Affliction of Uni-gender

แนวคิด ชายที่ต้องการจะเป็นหญิง โดยใช้ความรักและความฝันเป็นตัวผลักดันให้เขาเปลี่ยนแปลง บางครั้งดูไม่เหมาะสมที่จะทำตัวให้ดูเป็นหญิงได้ อาจจะต้องทุกข์ทรมานกับสิ่งที่ได้ทำลงไป เพราะถึงแม้ว่าใจจะเป็นหญิง แต่มีร่างกายที่เป็นชาย แต่ก็ยังรักที่จะเป็น

ตัวละครแบบไม่มีกรอบ ต้องการทำให้มีการเคลื่อนไหวภายในภาพ ให้ดูอ่อนช้อย ซึ่งเป็นเหมือนสัญลักษณ์ของผู้หญิง แต่มีส่วนต่างๆของร่างกายที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้ชาย ใช้สีโทนม่วงเป็นตัวบอกถึงเรื่องเพศ

สถานที่ จัดฉากเป็นห้อง มีผ้าสีโทนม่วงเป็นฉากหลังห้อยๆลงมา ทำให้ดูอ่อนใช้ ตัวแบบเป็นผู้ชาย ไม่ได้เสีย ระหว่างถ่ายให้ทำท่าเคลื่อนไหวไปเรื่อยๆ มีผ้าสีขาวผืนใหญ่คลุมส่วนล่าง และดอกไม้แห้ง ปรอยอยู่รอบๆ แสดงถึงความสวยงามปนความทุกข์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 Affliction of Restriction

เป็นภาพความทุกข์ของคนที่มีข้อจำกัดต่างๆ ทางค้ำน้ำหนักและสังคม เหมือนโดนเชือกมัดไว้ มีพันธนาการเหมือนถูกโซ่ตรึงอยู่ บางครั้งมีความสามารถทำสิ่งที่อยากทำได้ แต่ไม่สามารถทำอย่างที่อยาก เพราะมีหน้าที่อื่น หรือมีเหตุจำเป็น และข้อจำกัดบางอย่าง ที่ทำให้ไม่สามารถทำได้ อย่างใจหวัง

ศัลปะแบบไม่มีกรอบ มีการเคลื่อนไหว มองฟ้าและพื้นดินแสดงถึงความหวังและความจริง ที่แขนของตัวแบบจะผูกโซ่ไว้ และมีขนบัตริผูกอยู่กับโซ่อีกที แสดงถึงหน้าที่ที่ต้องทำเพื่อหาเงินมาใช้ในภาวะของแต่ละวัน

สถานที่ ส่วนบนของภาพที่เป็นท้องฟ้าแสดงถึงความมีอิสระ ส่วนกลางและล่างเป็นกำแพง แสดงถึงสิ่งที่จำกัดตัวแบบไว้จากอิสระ

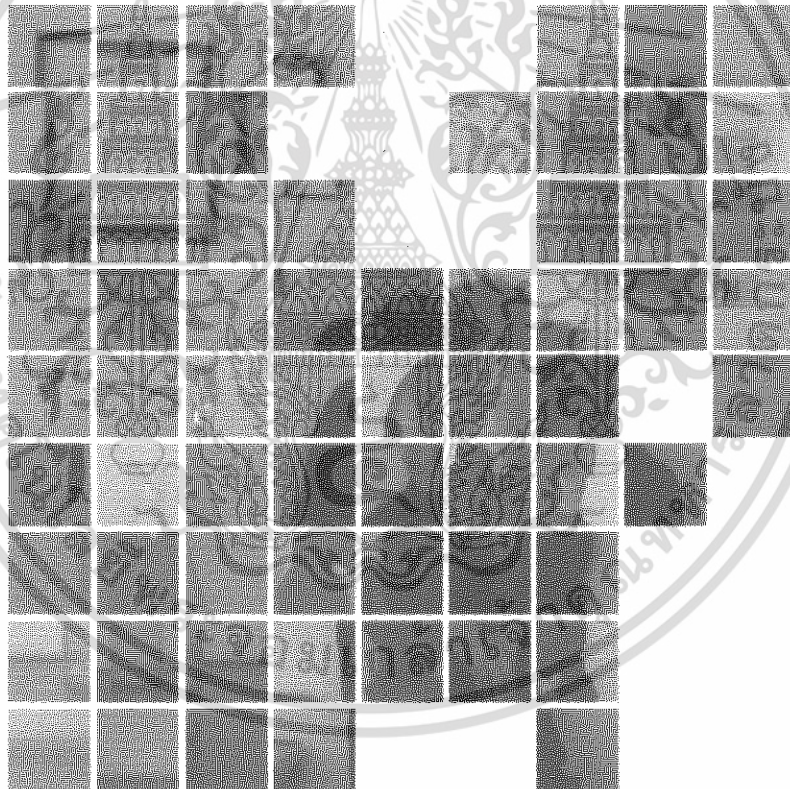

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การทดลองถ่ายและจัดวาง

3.3.1 สิ่งที่ได้จากการทดลอง

1. การควบคุมเรื่องแสง และของ โทนสีเราสามารถถ่ายให้แสงในแต่ละภาพแตกต่างกันได้
2. หารูปแบบใหม่ๆสำหรับการจัดวาง เช่นการเว้นพื้นที่ว่าง
3. รู้ถึงข้อผิดพลาดที่สามารถเกิดขึ้นได้ในการทำงานจริงเช่น เรื่องของมิติภาพ และขนาดของวัตถุและตัวแบบ

ภาพจากการทดลองถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การทำงานจริง

3.4.1 ขั้นตอนในการเตรียมงาน

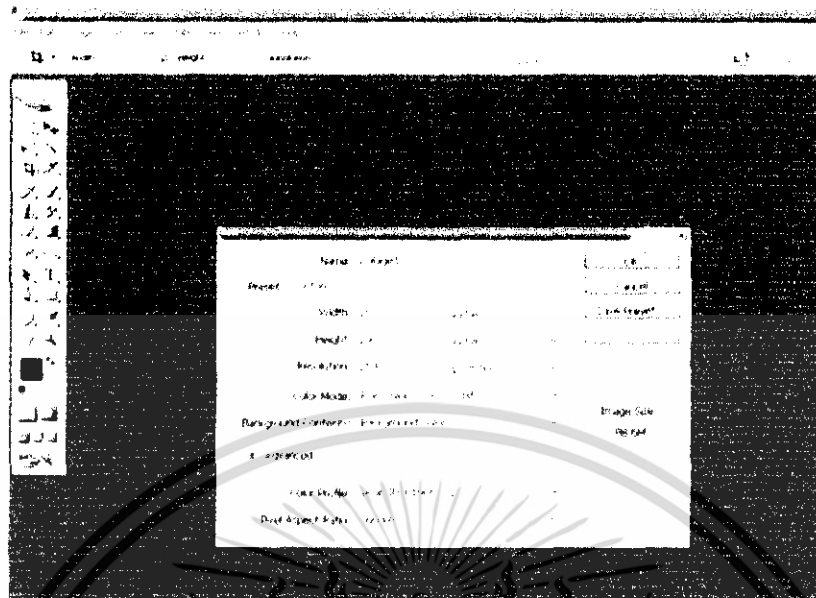
1. แบ่งเวลาในการทำงานโดยกำหนดเวลาในการทำงานแต่ละชั้นงาน เพื่อให้ทันในเวลาที่กำหนดไว้ โดยทำงานทีละชั้น กำหนดชั้นละ 2 อาทิตย์
2. จัดหาสถานที่ และแบบ รวมถึงของประกอบฉาก
3. ถ่ายงานจริงในฉากที่จัดไว้ ถ่ายงานจริงตามสถานที่ต่างๆที่ได้กำหนดไว้ในหนึ่งงาน ไม่จำเป็นต้องถ่ายทีเดียว
4. ในการถ่าย จะถ่ายเป็นภาพมุมแคบหลายๆภาพ เพื่อให้ได้ภาพหลากหลายมุมมองมากที่สุด

3.4.2 ขั้นตอนในการทำภาพตัดปะ

1. หลังจากถ่ายงาน นำภาพที่ถ่ายโอนถ่ายเข้าสู่คอมพิวเตอร์
2. ทำการตัดปะภาพในโปรแกรม Adobe Photoshop CS2
3. จัดขนาด และรูปแบบสำเร็จ
4. จัดเก็บข้อมูลพร้อมอัด
5. อัดผลงานจริงที่ร้าน Vitamin See ขนาด 20 นิ้ว คูณ 24 นิ้ว

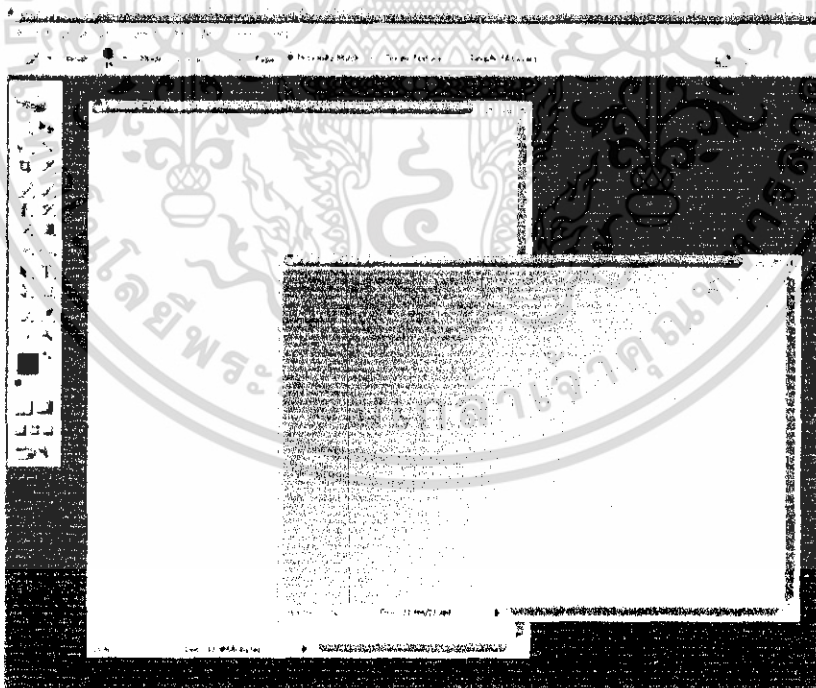
3.5 ขั้นตอนการทำงานโดยใช้โปรแกรม Adobe Photoshop CS2

1. กดเปิดภาพใหม่ จะมีหน้าต่างขึ้นมา ให้กำหนดขนาดของภาพที่ต้องการ และกำหนด Resolution ของภาพ การกำหนดขนาดภาพควรคำนึงถึงขั้นตอนในการอัดด้วย เพราะการอัดภาพก็จะมีขนาดที่เหมาะสมด้วยเหมือนกัน

ภาพที่ 3.5.1 หน้าต่างภาพใหม่ และการกำหนดขนาด

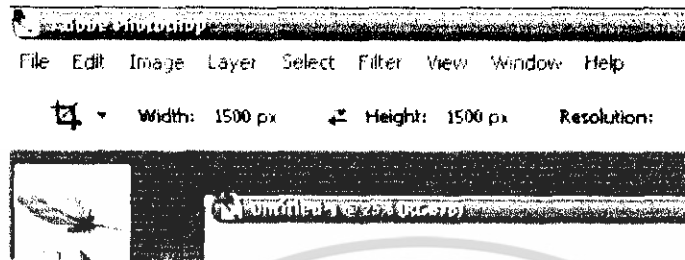
2. เมื่อมีหน้าต่างวางขึ้นมา ให้เปิดภาพที่ถ่ายไว้ที่ต้องการจะนำมาทำภาพตัดปะเพื่อจะได้กำหนดขนาด และโทนสีของภาพนั้นๆ

ภาพที่ 3.5.2 ภาพหน้าต่างใหม่ และรูปที่ต้องการนำมาทำภาพตัดปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านบนของโปรแกรม จะมีแถบตั้งค่า ให้เลือกที่เครื่องมือตัดภาพ (Crop) และกำหนดขนาดที่ต้องการ เพื่อจะลาก ไปทาง เหนือในหน้าต่างใหญ่

ภาพที่ 3.5.3 ภาพแสดงเครื่องมือตัดภาพ (Crop) และการกำหนดขนาด

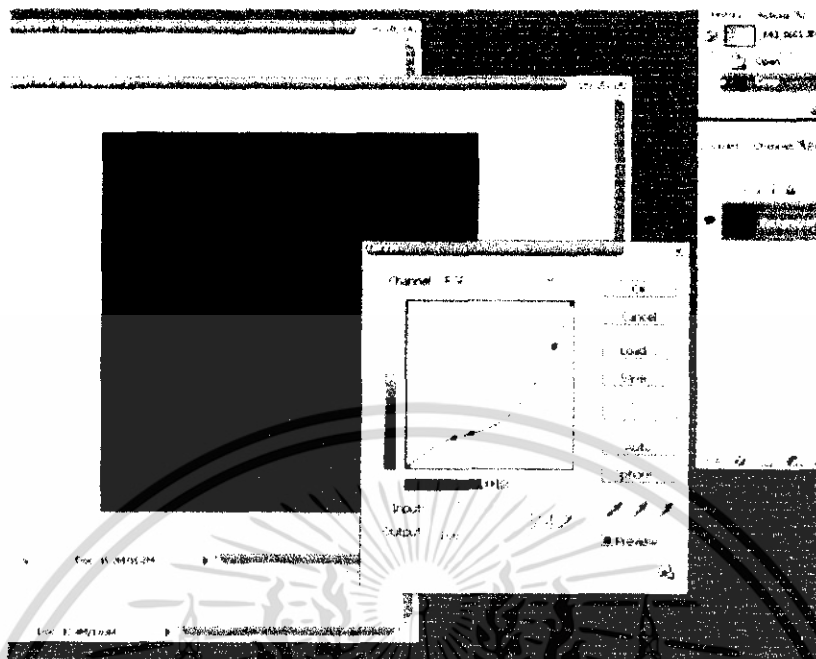
4. ทำการตัดภาพ (Crop) ภาพที่เราต้องการนำมาทำเป็นภาพตัดปะ ให้ได้ขนาด สัดส่วนที่ต้องการ อาจมีการเลือกพื้นที่และองค์ประกอบในภาพได้

ภาพที่ 3.5.4 การทำการตัดภาพ (Crop)

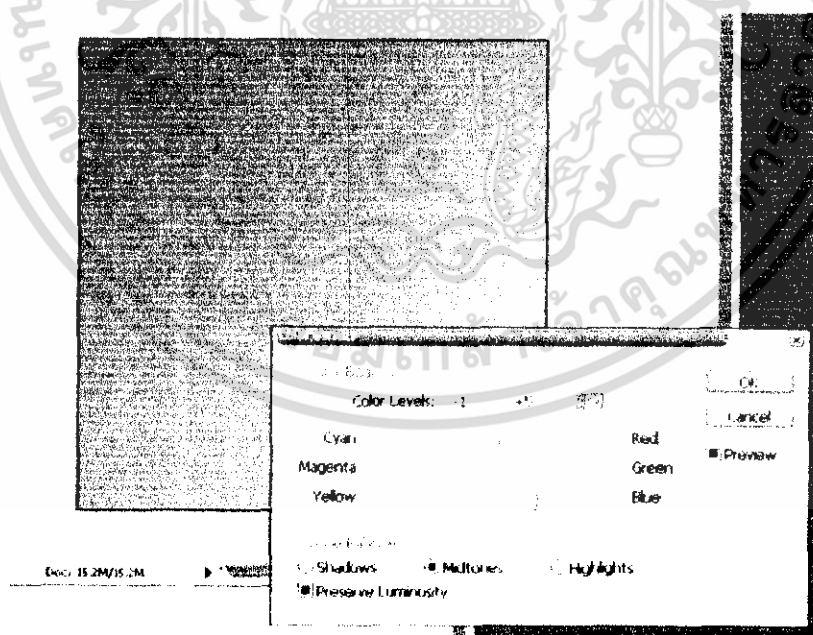
5. การทำการปรับนำหนักของภาพ ทำได้จากการปรับ Curves โดยการไปที่เมนู Images > Adjustments > Curves

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5.5 หน้าต่าง Curves

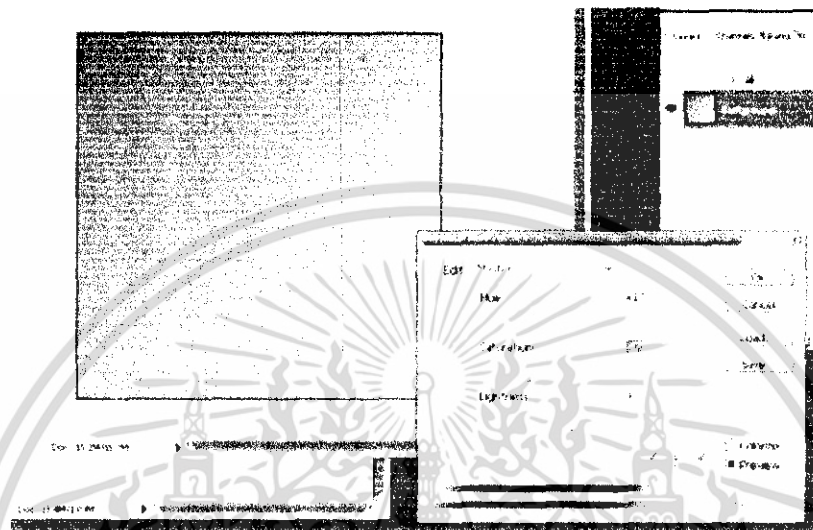
6. หน้าต่างการปรับโทนสีของภาพ ทำได้โดยไปที่เมนู **Images > Adjustments > Color Balance**

ภาพที่ 3.5.6 หน้าต่าง Color Balance

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การปรับความเข้มเข้มของสี ทำได้โดยการไปที่เมนู Images > Adjustments > Hue/Saturation การปรับความเข้มเข้มของสีเป็นการลดความจัดจ้านหรือ Contrast ของสีที่ดี อีกวิธีหนึ่งนอกเหนือจากการปรับที่เมนู Contrast โดยตรง

ภาพที่ 3.5.7 ภาพหน้าต่างสำหรับปรับความเข้มเข้มของสี

8. หลังจากที่เราได้ทำการปรับเปลี่ยนภาพให้ได้ตามต้องการแล้วให้เราใช้เครื่องมือลูกศร (Cursor) ลากรูปของเราไปยังหน้าต่างใหญ่เพื่อที่จะทำการตัดปะภาพต่อไป

ภาพที่ 3.5.8 ลากรูปที่แก้ไขเสร็จแล้วลงมาวางในหน้าต่างงานจริง

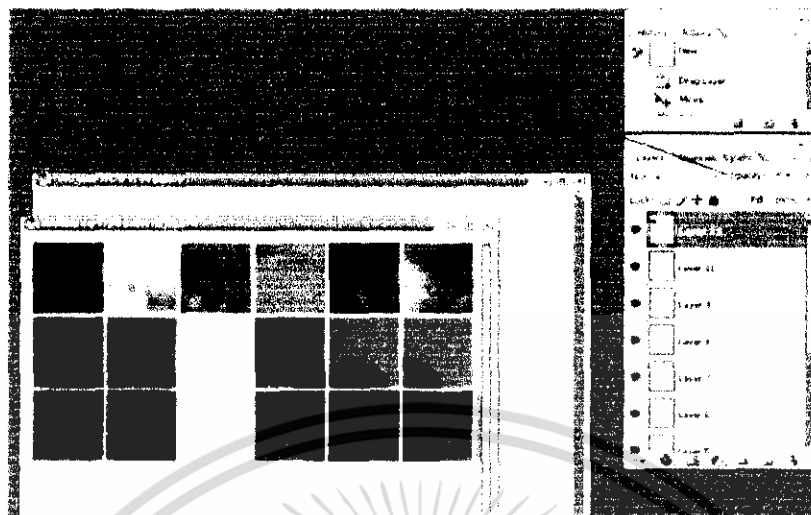
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ในบางภาพมีการใช้เทคนิคซ้อน ในการทำภาพซ้อน วิธีทำที่สะดวกที่สุดคือการปรับความหนาแน่นของภาพ หรือ Opacity ในการทำให้เราเปิดภาพที่ต้องการจะนำมาทำเป็นภาพซ้อนขึ้นมา ทำการแก้ไขต่างๆ กำหนดขนาด

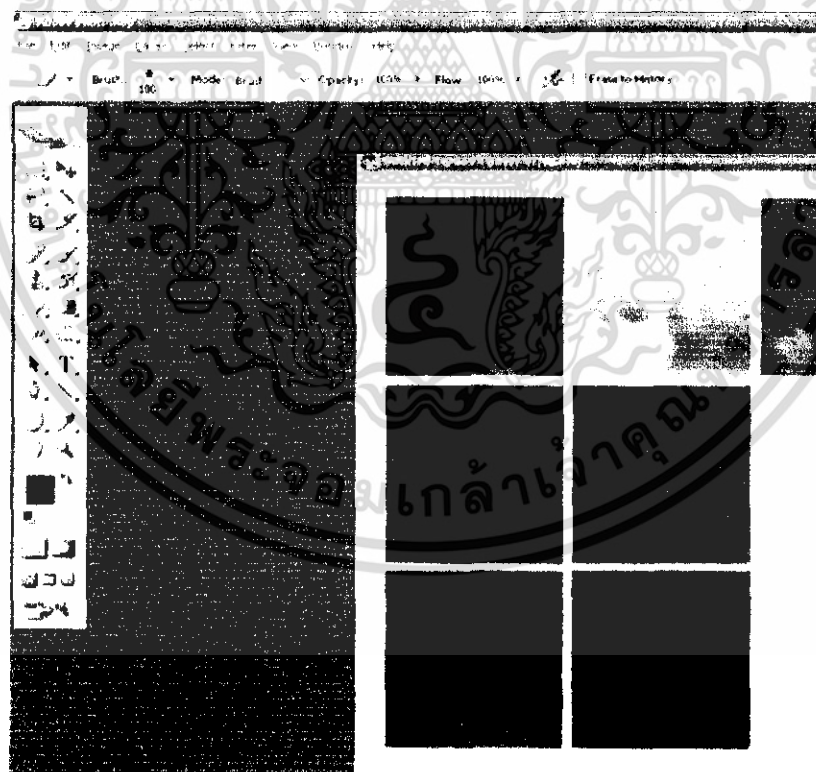
ภาพที่ 3.5.9 เปิดภาพที่ต้องการนำมาทำเป็นภาพซ้อน

10. ดึงภาพเข้ามาในหน้าต่างงาน และเลือก Layer ที่ต้องการจะปรับ ทำการปรับความหนาแน่นที่หน้าต่างย่อย Layers ตรงที่เขียนว่า Opacity ในการตั้งค่า Opacity จะมีตัวเลขเป็น 0- 100% หากเราเลื่อนแถบสไลด์ไปที่ตัวเลข 0 ก็แปลว่าเรปรับภาพให้มีความหนาแน่นน้อยที่สุด เลข 0 จึงทำให้ไม่มีภาพขึ้นมา หากเราปรับไปที่เลข 100 จะทำให้ภาพมีความหนาแน่นมากที่สุด ในที่นี้หมายถึงภาพที่แก้ไข จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปเลย

ภาพที่ 3.5.10 มอน Layers และการปรับ Opacity

11. ทำการปรับแต่งขอบภาพของภาพซ้อน และเก็บรายละเอียดต่างๆด้วยเครื่องมือในแถบเครื่องมือ เช่น ขางลบ แปรง

ภาพที่ 3.5.11 ภาพซ้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

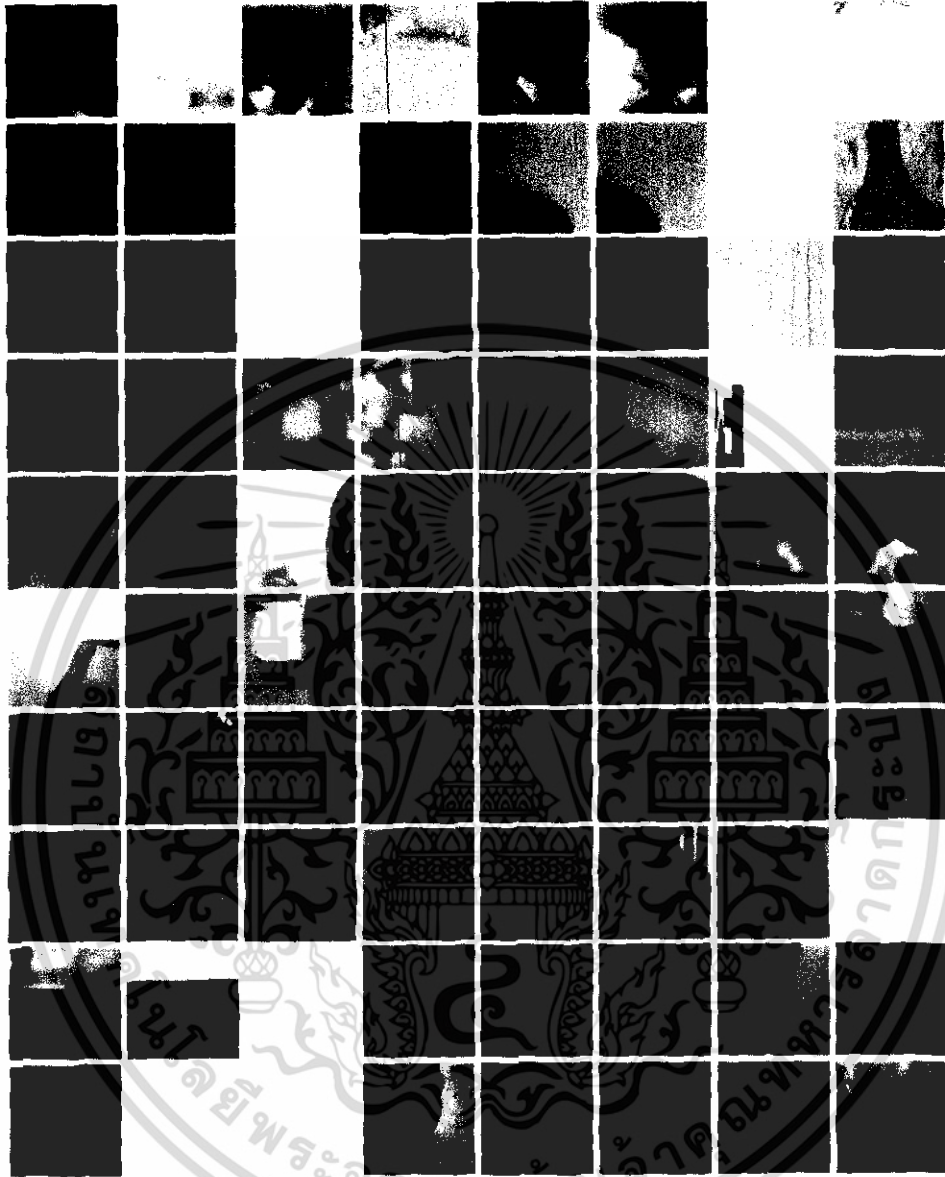
บทที่ 4

ผลงานจริง

4.1 ภาพผลงานสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.1 ภาพผลงานจริงภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.2 ภาพผลงานจริงภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 ภาพผลงานจริงภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.4 ภาพผลงานจริงภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

การทำงานศิลปนิพนธ์ ในหนึ่งเทอมที่ผ่านมาทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้หลายอย่าง ทั้งเกี่ยวข้องกับการถ่ายภาพ ศิลปะ และสิ่งนอกเหนือจากนั้น ข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าหมายไว้ในตอนแรกว่า ข้าพเจ้าต้องการที่จะศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปะประเภทการถ่ายภาพตัดปะ และเมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้าพเจ้ายังได้เรียนรู้ถึงไปถึง เรื่องประวัติศาสตร์สาระสำคัญมากมายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางศิลปะที่ผ่านมา ทั้งเรื่องของยุคสมัยคิวบิสม์ ดาดาอิสม์ อิมเพรสชันนิสม์ ข้าพเจ้ายังได้เรียนรู้เกี่ยวกับศิลปินหลายๆท่าน และได้ค้นคว้าศึกษา ภาพต่างๆ นอกเหนือจากการตัดปะคล้ายกับแบบที่ข้าพเจ้าทำแล้ว ยังมีศิลปะอีกหลายแบบ จากที่เห็นผลงานของศิลปิน และผลงานของเพื่อนๆของข้าพเจ้า

นอกเหนือจากเรื่องราวของประวัติศาสตร์ และผลงาน ศิลปินต่างๆที่ข้าพเจ้าศึกษา ข้าพเจ้ายังได้ศึกษาเรื่องการทำภาพตัดปะ ลักษณะภาพตัดปะแบบต่างๆ เช่นภาพตัดปะแบบแบ่งช่อง ภาพตัดปะแบบเว้นพื้นที่ และอีกหลายแบบ และได้ประยุกต์ร่วมการทำงานภาพตัดปะหลายแบบอยู่ในภาพเดียว ซึ่งอาจจะไม่ใช่แบบใหม่ แต่ก็ก็เป็นแบบที่ทำให้ภาพดูสมบูรณ์กว่าอีกหลายแบบที่ข้าพเจ้าเคยได้ทำ

ในการทำงานหนึ่งเทอมที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ข้อสรุปและเสนอแนะในการทำงานต่างๆมากมาย ข้าพเจ้ารู้สึกตัวข้าพเจ้านเองได้มีการพัฒนาในด้านของความคิด การทำงาน

ภาพตัดปะ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผลงานที่สำเร็จออกมาก็ยังมีข้อผิดพลาดมากมาย ทั้งเรื่องของความหมายของภาพตัดปะในงาน เรื่ององค์ประกอบภาพที่เหมาะสมในงานภาพตัดปะ ลักษณะสำคัญของการทำภาพตัดปะคือการทำให้ภาพเป็นภาพที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยการถ่ายรูปครั้งเดียว และทำให้ภาพดูมีการเคลื่อนไหว ข้อผิดพลาดที่ข้าพเจ้าต้องแก้ไขต่อไปคือการทำให้ภาพมีเหตุผลในการตัดปะ ซึ่งข้าพเจ้าถือว่าเรื่องนี้จะเป็นบทเรียนให้ข้าพเจ้าพัฒนาการทำงานภาพตัดปะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

หนังสืออ้างอิง

Hockney, David 1989, David Hockney : a retrospective, Thames and Hudson, Organized Maurice Tuchman and Stephanie Barron, Los Angeles County Museum of Art

Stangos, Nikos 1993, That's the way see it, Thames and Hudson, London

Gerhardus, Dietfried 1979, Cubism and futurism, Oxford Books, Phaidon

เว็บไซต์อ้างอิง

Urton, Robin, Cubism [on-line]

<http://www.eyeconart.net/history/cubism.htm>

Tamon, Miki 2000, Cubism [on-line]

http://www.cubism-asada.com/what_cubism.html

Wikipedia 2006 [on-line]

<http://en.wikipedia.org/wiki/Cubism>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

สุนทรีย์ คงศักดิ์ประเสริฐ เกิดเมื่อวันที่ 12 เดือนมิถุนายน ปี พ.ศ. 2527 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร ศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนโสมภานุสรณ์ ชั้นมัธยมต้นถึงมัธยมปลาย ศึกษาที่โรงเรียนร่วมฤดีวิเทศศึกษา และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ

ประวัติการแสดงผลงาน

- 11 - 27 กุมภาพันธ์ 2547 งานแสดงผลงานภาพถ่ายนักศึกษาสาขาการถ่ายภาพรุ่นที่ 20 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ภายใต้ชื่องาน Column
- 3 - 9 ตุลาคม พ.ศ. 2548 งานแสดงผลงานภาพถ่ายนักศึกษาสาขาการถ่ายภาพรุ่นที่ 20 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ภายใต้ชื่องาน Column part 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้